ANUL IX No. 2583 — EDIȚIA A TREÏA — JOUI 11 IULIE 1896

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE

INCEP DE LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CAREI LUNI şi se plătesc tot-d'a-una înainte

In *Bucureşti* la Casa administrațieï
In *Județe* şi *Streinătate* prin mandate poştale
Un an în Țară 30 Leï; în Streinătate 50 Leï
Şase lunï 15 „ „ „ 25 „
Treï lunï 8 „ „ „ 13 „

Un număr în streinătate 20 banï

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZĂ

Adevĕrul

Să te rereşti Romîne de cuiŭ strein în casă!
V. Alexandri

ADMINISTRATIA
PASAG. BĂNCEI NATIONALE (TELEFON No. 25)

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACTIA
PASAG. BĂNCEI NATIONALE (TELEFON No. 25)

Programul partiduluï național-liberal

Astă-zï mĕ voiŭ ocupa de soarta claseï dezmoşteniților căreia naționalil-liberalï, în programul lor din 1892, îï făgăduesc o viață dulce, liniştită şi munca eï pusă la adăpostul exploatatorilor.

Voiŭ arata că întregul punct al

Chestiuneï țărăneştï

nu este de cât un şir ruşinos de minciunï, una maï gogonată de cât cea-l'altă, şi voiŭ termina dovedind cu fapte că, în trecutul şi în prezentul acestuï partid, solicitudinea pentru țărănime a fost pururea înlocuită prin cea maï vitrigă nepasare.

Chestiunea țarănească—a zis Dim. A. Sturdza în Noemvrie 1892—*reclamă la rêndul eï atențiunea noastră cea maï neadormită. Partidul național-liberal va continua decï opera începută de dênsul, a îmbunătățireï şi a întăririeï condițiunilor de bun traiŭ ale țăranuluï, şi va urmări necontenit, precum a făcut'o până acum, țĕlul propus ca fie-care țaran sĕ aibă în deplina sa proprietate o bucată de pămênt cultivabil. Când fie-care țaran va fi proprietar, orï ce încercare de cotropire a regatuluï sĕ va zdrobi de rezistența inimoasă şi devotată a sute de miï de patrioțĭ.*

Aceste cuvinte constitue culmea cinismuluï unuï om care nu crede ceea ce spune.

Nu ştie oare Dim. A. Sturdza că toțï primariï, carï primesc ordin de a face lista țăranilor carï cer pământurï, deschid mezaturï în regulă şi numaï săteanul cu putere bănească saŭ rudă cu primarul este trecut pe listă? — Lesne să înțelege că subprefecțiï îşï aŭ partea lor în venitul acestor mezaturï.

Să caute ministrul de interne, în arhiva departamentuluï săŭ, şi va găsi un numĕr îngrozitor de suplicï țărăneştï în care eï să tînguesc că, din lipsă de mijloace, nu aŭ fost trecuțï în listele de împroprietărire. Multe din ele vor sta *la dosarul chestiuneï țărăneştï* şi vor mucezi în dulapurile archiveï. Unele aŭ fost trimise prefecților carï la rêndul lor le-aŭ trimis sub-prefecților, şi când primariï pun mâna pe ele, cea întâiŭ grijă a lor este de a înjura ca la uşa cortuluï pe săteanul reclamant, amenințîndu'l cu închisoarea şi bătaea dacă va reinoi reclamația luï.

Nu ştie oare D. A. Sturdza că sunt sătenï carï, nicï până astă-zï, nu s'aŭ bucurat de bine-facerile legeï rurale din 15 August 1864, şi carï luptă de *treï-zecï de anï*, contra releï voințï ale autorităților judecătoreştï şi administrative, pentru a căpăta dreptul lor?

In 1862, defunctul Ioan Rosetti dăruieşte locuitorilor cioroenï, din comuna Rosetti-Volnaşï, *300 de pogoane* pentru vatra satuluï fără nicï o îndatorire, şi *3000 de pogoane* pămĕnt arabil cu condiție a da *10 la sută* din recolta acestor pămĕnturï. In 1864, Cioroeniï nu aŭ cerut a fi împroprietărițï, găsindu-se maï ferícițï sub condițiunile impuse de Rosetti. In 1872, milionarul burghez Stefan Petrovicï cumpără la mezat moşia Cioroiŭ, cu condițiunea înscrisă în ordonanța de adjudecare de a respecta drepturile Cioroenilor asupra acelor *3300 pogoane*. Cu toate acestea lacomul burtă-verde goneşte pe sătenï şi din acel an şi până astă-zï el se foloseşte de venitul întreguluï dar făcut Cioroenilor cu zece anï înainte de Ioan Rosetti. De atuncï aceştï nenorocițï despoiațï aŭ fost târîțï de Petrovicï în fața tuturor instanțelor judecătoreştï, aŭ reclamat în nenumărate rîndurï la ministerele de interne şi de justiție, şi, culmea nenorocireï lor, eï aŭ avut de adversarï pe toate somitățile liberale ale barouluï bucureştean, care aŭ pus talentul lor în serviciul unuï milionar hrăpitor pentru a menține o ruşinoasă despoiere sĕvĕrşită de el.— In aceï din urmă 12 anï de guvernămĕnt liberal, Cioroeniï nu aŭ văzut nicï un ajutor, din contra, eï aŭ simțit o vĕdită persecuțiune, care ï-a redus la sapa de lemn,

Locuitoriï din satul Muscelu Dări, din comuna Sărațiï, județul Buzeŭ, nu aŭ beneficiat nicï pînă azï de stipulațiunele legeï rurale din 15 August 1864. Eï posedă două hotărîrï: —Una a consiliuluï de stat din 10 Martie 1866, şi a doua a Curțeï de apel din Bucureştï, secția a doua, din 22 Septemvrie 1895 sub No, 2205. Cu toate acestea eï nu pot încă aduce la executare nicï măcar hotărîrea consiliuluï de stat din 10 Martie 1866, hotărîre rămasa definitivă.—Pentru ce?—Pentru că moşia Muscelu Dări a fost dată de liberalul C. D. Sărățeanu ca zestre fiiceï sale Maria care s'a căsătorit cu un alt liberal doctorul P. Inotescu.

* * *

Aceste două infame despoierï dovedesc cu prisosință cât cântăreşte solicitudinea partiduluï național-liberal pentru această clasă dezmoştenită, care nu a avut nicï o dată sfîntul drept al protecțiuneï legeï.

Şi Dim. A. Sturdza a avut neruşinarea de a ne asigura în programul din 1892, de atențiunea cea maï neadormită, pe care a avut şi o are partidul național-liberal pentru țărănime.

Alex. V. Beldimanŭ.

SATIRA POLITICA

Parthenie la Iaşï

Tovarăşul luï Timuş şi favoritul cucoaneï Păunica a găsit de cuviință să descindă şi în a doua Capitală a țăreï.

La gară a fost primit de către un public ales, compus din Madam Clara, Madam Freda zisă şi Joïe, vestitul Lazăr şi alțï gerodelï aï localitățeï.

După prezentările de rigoare, Parthenie a fost urcat într'o brişcă cu un cal şi plimbat pe stradele cele maï importante, precum: strada Baston, strada Moțoc, stradela Golia şi alte localitățï carï se apropie de Rogojinariï, Zamfirescu şi dosul Teatruluï din Bucureştï.

La gară, i s'a oferit luï Partenie un injector de onoare, apoï madam Freda l-a blagoslovit Mitropolit şi ï-a pus.... Mitră în cap.

Seara a fost iluminațiune în toate casele de toleranță.

Şi să maï zică opozițiunea că acest guvern nu-ï *tolerant!*

Vax.

Consecvența colectiviştilor

Poate ar fi inutil acest articol, dacă nu s'ar maï afla oamenï carï încă să aibă iluziunï asupra colectiviştilor. Sunt puținï ce-ï dreptul aceştia, dar tot există, şi pentru dînşiï, din cînd în cînd ne încercăm să dovedim că domniï colectiviştï azï ard tot ce aŭ adorat în opozițiune, şi scuipă acolo unde aŭ lins şi ling unde aŭ scuïpat.

Se ştie în adevăr scandalul ce l-aŭ făcut liberaliï când eraŭ în opozițiune, cu ocaziunea *legeï maximuluï* şi cum aŭ înscenat şi demonstrațiunï şi scandalurï de stradă împotriva guvernuluï conservator.

Cînd cîțï-va liberalï cinstițï aŭ propus abrogarea pur şi simplu a aceșteï legï, guvernul liberal s'a opus cu înverşunare şi azï găsim în toate numerele *Monitoruluï oficial* autorizărï de comune ca să perceapă taxele comunale în conformitate cu legea aceasta, pe care colectiviştiï o numeaŭ odioasă!

Şi dacă ar fi numaï atâta! Aŭ făcut zgomot în jurul *legeï minelor* şi legea aceasta nu s'a desfiinţat. Aŭ agitat cestiunea națională şi apoï aŭ vîndut-o Unguriloŗ, de îndată ce aŭ ajuns la putere şi aŭ văzut că renegarea eï este condițiunea *sine qua non* a rămâncreï la putere.

Şi toate aceste renegărï, toate aceste infamiï nu s'aŭ făcut de cât în cursul a opt lunï de zile de la venirea la putere.

Ce va fi atuncï când sita se va învechi şi când colectiviştiï de azï vor deveni ca şi aceea din 1888?

Sfinx.

ACTUALITAȚI

Băile luï Mitiță

Sînt tot felul de stațiunï balneare, uniï merg la Lacul Sărat, alțiï la Mehadia, alțiï la Vichy, alțiï la Carlsbad, etc. şi ïar etc.

Mitiță singur, suferind de oare-carï boale, precum: „Prostia cerebro-spinală, Incăpățînarea Cronică, Degenerescența Senilă şi altele ca acestea", a fost trimes de doctorï la nişte băï sui-generis, carï nu izvorăsc din nicï un munte, ci numaï din gurile cetățenilor.

Se spune că un oare-care împărat roman, voind să dea un prînz ceva extra, a pus să se scoată creeriï de la maï multe miï de canarï, şi să-ï pregătească cu felurimï de sosurï. Eï bine, o asemenea minune s'a maï repetat zilele trecute.

Pentru ca Mitiță să poată face băile prescrise de doctorï, administrația a trebuit să stoarcă glandele salivare ale maï multor miï de cetățenï şi pe urmă să-ï toarne o scăldătură zdravănă.

Drept să spuï, dar nu doresc ca neam de neamul meŭ să aïbă parte de asemenea curarisire.

Vardalabum.

Polițiştï... nu confrațï!

In privința atentatuluï la libertatea preseï, de la Bacăŭ, Voința Națională *cuprinde un articol infam, care dovedeşte că la ziarul D-luï Delavrancea nu scriŭ gazetarï carï să se respecte, atît pe eï cît şi meseria lor, ci simplï agențï polițieneştï. — Cu ziariştiï se discută; agenților D-luï Stătescu, cel mult dacă li se daŭ picioare.*

Ad.

Furioşiï

Sînt uniï oamenï carï vor să trăïască, să-şi facă drum în lume şi să se impuïe contemporanilor săï prin violență. Aceştia aŭ metoda lor.

Precum uniï trăïesc din escrocheriï, alțiï de pe urma calităților virile ïar alțiï exploatînd prostia semenilor, tot asemenea şi violențiï furioşi se bizuïesc pe teama ce trebuïe să inspire celor ce-ï înconjoară.

Din rîndul acestora din urmă face parte şi prefectul din Bacăŭ.

O bucată de vreme am avut simpatiï pentru Ioan Lecca, tînărul liberal care se prezenta sub aparențele unuï om independent, care înfiera actele abuzive ale guvernelor şi care intrase în cariera politică combătînd chiar politica tatăluï săŭ.

Dar ne-am înşelat. Toată exuberanța, toată vioiciunea în luptă, Ioan Lecca nu le datora doruluï săŭ adînc pentru liberalizmul nemaculat şi pentru un regim guvernamental maï omenos; de loc, Ioan Lecca era un neastîmpărat, un violent, un om fără friŭ în actele sale, un «nea-într'o parte», cum zice Romînul. Dacă înfiera brutalitățile, cauza era că nu dînsul le putea săvîrşi şi pentru că, de multe orï, brutalitățile se întorceaŭ în potrivă-ï.

Astă-zï, cînd grație regimuluï ignobil al luï Mitiță Sturdza, fiul proprietaruluï de la Ungurenï a putut ajunge satrapul județuluï Bacăŭ, l-am văzut cît îï plăteşte pïelea.

Temperament furios, om cu totul nepregătit pentru a fi administrator, dînsul s'a înconjurat de tot ce Bacăul are maï dezmățat şi maï pervers, şi-a format o gardă de pretorienï carï atacă lumea, tortureazã, exploatează, comit toate escrocheriile.

Ioan Lecca a izbutit să devie prefectul cel maï odios al regimuluï, dînsul a întrecut pe toțï satrapiï trecutuluï, a devenit maï vestit de cît Take Anastasiu şi Chirițopolu, în sfîrşit a devenit celebru.

Iată un om pierdut.

Dragoş.

Visconti-Venosta

Importanța. — Politica Italieï. — Rolul împăratuluï Wilhelm.

Importanța.

O depeşă din Roma ne vesteşte numirea D-luï Visconti-Venosta ca ministru de externe al Italieï.

Această ştire este de mare importanță pentru politica europeană, căcï Visconti-Venosta, ca ministru de externe al Italieï, înseamnă o schimbare de atitudine a Italieï față de înalta politică internațională a Europeï.

Intr'adevăr, urmărind cu multă atențiune fiece mişcare a politicianilor italienï de la căderea luï Crispi încoace, vom observa, dacă nu o schimbare radicală în politica exterioară a Italieï, dar totuşï o tendință de a se emancipa de sub prea severul control al tripleï alianțe şi a intra în relațiunï maï cordiale cu Franța şi Rusia.

Politica Italieï

Nu doar că Italia ar vroi să renunțe la participarea eï la tripla alianță şi să treacă în lagărul franco-rus, nu, căcï această eventualitate este legată de atîtea greutățï, de atîtea grave consecințe pentru Europa şi în special pentru Italia, că nu în cîte-va lunï şi nicï măcar în cîțï-va anï se poate opera o ast-fel de schimbare de front.

Această tendință a Italieï de a lua o atitudine amicală față de Franța, are alt scop, de cît schimbarea constelațiuneï europene. Ea are de scop apropierea Germanieï de Franța, prin intermedul Italieï.

Rolul împăratuluï Wilhelm

Participarea Italieï la tripla alianță şi tonul agresiv al luï Crispi față de Franța, mărea din ce în ce maï mult ura şi dorul de „revanşă" al Francezilor contra Germanieï, făcînd în acelaş timp imposibilă o împăcare între Franța şi Germania.

Schimbarea de atitudine a Italieï față de Franța, era mijlocul cel maï sigur pentru împăcarea spiritelor în Franța. Şi cum idealul împăratuluï Wilhelm este împăcarea imperiuluï săŭ cu Franța, el a întrebuințat toată influența sa pe lîngă regele Umberto pentru a aduce o schimbare în atitudinea Italieï față de Franța.

Venirea D-luï di Rudini în capul ministeruluï italian, a fost primul pas în această politică; ïar numirea D-luï Visconti-Venosta, cunoscut pentru ideile sale franco-file, ca ministru de externe, este cea maï eclatantă dovadă că Italia voeşte să trăïască în amiciție cu Republica Franceză.

Val.

O nouă tactică

De cîte-orï se întîmplă cîte-un act de brutalitate, noï ne mulțumim a incasa bătaïa şi apoï a protesta. De obiceiŭ bătăile politice sînt comise de agențiï subalternï cu carï nu face să te măsorï. Aceste acte de brutalitate aŭ în tot-d'a-una drept autorï moralï pe oameniï sus puşï, carï sînt tot-d'a-una sigurï de impunitate.

La Bacăŭ, prefectul Jean Lecca organizează o bandă de bătăuşï ca să bată pe douï ziariştï, carï aŭ dus o campanie energică contra luï şi a polițaiuluï Talianu.

Noï cunoaştem pe autorul moral al agresiuneï, îl întîlnim pe stradă, poate îï dăm şi mîna şi hezităm ca să-ï facem şi luï ceïa ce ne-a făcut el nouă. Cu acest sistem se perpetuează obiceïul şi bătaïa politică devine o armă cerută,

Acest sistem nenorocit trebuïe să înceteze. Dacă nu avem mijloc de a ne protegui contra loviturilor organizate de prefecțï, de primarï şi de miniştri, singurul mijloc practic de a face să încetezę aceste moravurï, este să ştiï să-țï răzbunï *personal* pe acela care a fost autorul *moral*.

Iată, de pildă, prefectul Jean Lecca, care a pus bătăuşiï să ne bată la Bacăŭ, unde ne-a atras în cea maï mişelească cursă! Ce poate fi maï drept şi maï practic, de cît să-ï aplicăm aicï, la *Bucureştï*, ceea ce ne a făcut el la Bacăŭ? Cînd omul acesta se va vedea cu capul spart, din pricina purtăreï sale nedemne, putețï fi sigurï, că îşï bagă mințile în cap şi se se va astîmpăra pe viitor. Altmintrelea de ce un prefect ca Jean Lecca nu ar face toate actele cele maï brutale? De guvern nu se teme, de opinia publică nu-ï pasă, de justiție e sigur. E în tot-d'a una la adăpostul orïcăreï neplăcerï. Singurul lucru care-l poate pune pe gîndurï ar fi să-ï facï ceea ce el ți-a făcut. Mijlocul este, fireşte, sălbatec, dar cu sălbateciï nu se pot întrebuința mijloace civilizate.

C. M.

Dicționarul contimporanilor

O trebuință simțită. — O lucrare de folos. — Probe.

O trebuință simțită

De cîte orï, iubițï cetitorï şi iubite cetitoare, n'ațï dorit să cunoaştețï amănuntele biografice ale cutăruï saŭ cutăruï politician, literat saŭ om de ştiință, pe care îl favorizațï? De cîte orï, entusiazmațï de vre-o scriere, n'ațï dorit să cunoaştețï oareşï-carï amănunte despre autorul eï, n'ațï fi dorit să ştițï cînd s'a născut? unde 'şï-a făcut studiile? cînd a început să scrie? şi dacă în afară de opera pe care ațï cetit-o, a maï scris ceva?

Nu-ï vorba, autoriï noştri se îngrijesc a da prefețe biografice şi a satisface în totul dorința şi cerința cetitorilor, dar de cîte-orï nu ți se întîmplă ca să daï peste lucrarea unuï autor *necunoscut*, care îțï place însă atît, în cît aï vrea sa-l cunoştï maï de aproape şi de cîte orï nu întîlnim oamenï de samă, carï n'aŭ scris opere cu prefețe şi carï cu toate acestea sînt maï demnï de a fi cunoscuțï de cît mulțï autorï cu întroducerï, notițe biografice şi portrete?

O lucrare de folos

După cele spuse, orï-cine poate vedea că lipsa unuï *Dicționar biografic* este foarte simțită şi că vestea aparițiuneï unuï asemenea opere ar fi pretutindenea bine primită. Confratele nostru *D. R. Rosetti* 'şï-a luat greaua sarcină de a scoate un *Dicționar al contimporanilor*. „Acest volum va conține biografia tuturor romînilor carï s'aŭ distins în decursul secolulul al 19-lea, în artă, ştiințe, literatură, cariera armelor, cariera bisericească, industrie, etc., etc."

Va pricepe fie-care că o asemenea lucrare cere o muncă foarte grea. Pe lîngă cercetările pe carï D. Rosetti a trebuit să le facă prin diferitele arhive şi bibliotecï, D-sa a maï trebuit să apeleze la buna-voință a contemporanilor încă în viață, cerîndu-le amănunte asupra viețeï lor şi eventual asupra unor oamenï însemnațï, carï le-aŭ fost prietenï şi carï astă-zï nu maï trăïesc.

Lucrarea este pur biografică şi „exclude decï cu desăvîrşire orï-ce critică, orï-ce apreciere,—fie în bine, fie în răŭ,—asupra persoanelor şi faptelor.

Pentru a arăta chipul cum va fi lucrat *Dicționarul biografic*, ne permitem a da aci cîte-va pilde din litera **A** a acestuïa, pe care le extragem din numărul specimen ce ne-a fost remis. Alegem biografiile unuï om de litere, a unuï pictor şi a unuï om politic. Iată-le:

Alexandri (Vasile) poïet, autor dramatic, născut în Iaşï la 1821, mort la moşia sa Mirceştï la 1890, August 22. Incepu studiile sale în țară şi le termină în Paris, unde studiă medicina, dreptul şi literatura, apoï întreprinse o lungă călătorie prin Italia, Asia, Africa, pînă la 1839, cînd se întoarse în Iaşï, spre a se ocupa în special de literatură, lăsînd un nume neperitor în proză şi maï ales în poïezie.

Principalele producțiunï ale acestuï scriitor sînt: *Doïne şi Lăcrămioare, Mărgăritărele, Pastelurï, Poïeziï populare, Dumbrava roşie*, în carï sînt adunate poeziile sale.

Pentru teatru, Alexandri a scris: *Cetatea Neamțuluï, Boeriï şi ciocoiï, Fintâna Blanduzieï, Peatra din casă, Cocoana Chiritza, Iorgu de la Sadagura, Lipitorile satuluï, Ovidiŭ, Despot Vodă, Farmazonul din Hîrlăŭ.* Unele din aceste lucrărï sînt originale, altele sînt localizate după repertoriul francez.

In concepțiunile sale dramatice, Alexandri a creïat tipurile greculuï, jidanuluï, dascăluluï de biserică, astă-zï atît de populare şi cam prea des întrebuințate de mulțï autorï carï aŭ venit maï în urmă.

Alexandri a colaborat anï îndelungațï la maï multe ziare literare: *Dacia literară, Romînia literară, Convorbirï literare.*

In 1878, la concursul înființat în oraşul Montpellier pentru un premiŭ ce se acorda celeï maï bune poeme în o limbă de origină latină, poïetul Alexandri cuceri premiul pentru poïezia sa *Cîntecul ginteï latine.*

Multe din scrierile luï Alexandri aŭ fost traduse în limba franceză chïar de dînsul la 1852—1853.

In politică, rolul luï Alexandri a fost negreşit cam şters față cu activitatea sa literară.

Totuşï nu trebuïe pïerdut din vedere că la 1848, presa franceză a susținut mult aspirațiunile țăreï noastre şi că după moartea părinteluï săŭ, rămănînd stăpîn pe averea sa, de bună voïe, cel întîï în Moldova a dezrobit pe țiganiï săï.

Alexandri este autorul imnuluï național *Hora Unireï*, scrisă după unirea Principatelor.

Fost în maï multe rîndurï deputat, senator, Alexandri fusese numit ministru al Romînieï la Paris în anul 1885, de unde apoï s'a retras pe la sfîrşitul vieţeï sale, spre a se odihni la Mirceştï, unde l-a secerat moartea.

Aman (Teodor). — Profesor, pictor, născut în Cîmpu-Lung (Muscel), la 1832 Martie, mort în Bucureştï la 19 August 1891.

A făcut studiile sale în Paris, urmînd cursurile profesorilor Droleng şi Picot.

Reîntors în țară la 1858, Aman a fost numit director al şcoaleï de Bele-Arte din Bucureştï la 1864, şi profesor de pictură la această şcoală, funcțiunï pe carï le-a ocupat pînă la moartea sa.

Principalele tablourï ale acestuï artist sînt: *Vlad Țepeş şi Soliï*. care se găseşte la pinacoteca din Iaşï, *Capul luï Batori*, la pinacoteca din Bucureştï, *Bătălia de la Oltenița*, care se găseşte în palatul Sultanuluï din Constantinopol. Acest tabloŭ a fost făcut de Aman la 1853, cînd însoțea pe generalul Canrobert în Crimea; *Bătălia de la Călugărenï*, aşezat la pinacoteca din Bucureştï.

Artistul a lucrat peste 3000 tablourï cu subiecte istorice, naturï moarte, florï, diferite interioare de haremurï. El a făcut desemnurile carï aŭ servit

pentru turnarea Coroaneĭ şi sceptruluĭ regal, pentru statua ridicată în memoria luĭ Mihaĭ Viteazul şi pentru decoraţiunea *Coroana Romîniei*.

Aman a maĭ fost sculptor şi muzicant amator.

Tabloul *Bătălia de la Olteniţa* a fost reprodus de litograful Goupil din Paris.

Aurelian (Petre S.) Economist, născut în Slatina la 1834. A făcut primele studiĭ în Bucureştĭ şi le-a terminat în Franţa, unde a făcut cursurĭ speciale de agricultură. A ocupat maĭ mult timp direcţiunea şcoaleĭ de agricultură, de la Herăstrău (Bucureştĭ) şi a fost în maĭ multe rîndurĭ ministru la departamentul Comerciuluĭ sub guvernul luĭ Ion Brătianu, între aniĭ 1876—1887.

D. Aurelian este membru al Academieĭ romîne, şi actualmente preşedinte al Camereĭ din 1895.

Principalele sale scrierĭ sînt: *Manualul de agricultură, Catechizmul economieĭ politice, Bucovina, Ţara mea.*

In colaborare cu D. Gr. Ştefănescu, a lucrat la ziarul *Revista ştiinţifică*.

Din aceste pilde, cetitoriĭ pot vedea importanţa *Dicţionaruluĭ* D-luĭ D. R. Rosetti.

Gal.

CRONICA JUDICIARA

Escrocherie şi bătaie în jargon

In tîrguşorul Darabanĭ este mare sărbătoare: Hahamul Moise Kumferman serbează sosirea gineruluĭ săŭ Nuhăm, din Vasluĭ. Cu ocaziunea acesteĭ logodne, toţĭ prieteniĭ socrilor, conform obiceĭuluĭ, aŭ trimis tradiţionalul *Kugel* şi nu maĭ puţin obicĭnuitul vin.

Aceste vizite şi maĭ cu seamă darurile în natură carĭ soseaŭ hahamuluĭ, aŭ exasperat pe vecina lor Beila, nevasta luĭ Iţic sin Strul, şi dînsa, conform obiceĭuluĭ luĭ Parthenie, s'a gîndit la *inventarierea* unuĭ *Kugel*. O fetiţă care nu ştiea locuinţa exactă a hahamuluĭ, bătînd la uşa Beileĭ şi întrebînd de locuinţa vecinuluĭ, Beila a spus că ea este soţia hahamuluĭ şi aşa a poprit pentru *muzeul* şi *masa sa particulară*, cozonacul destinat luĭ Moise Haham.

De aicĭ, scandal şi păruĭală între cele două vecine şi, ca rezultat final, proces la judecătoria de gîlceavă.

Beila este dată în judecată pentru escrocherie şi bătaĭe.

— E o escrocherie adevărată, zbĭeră avocatuluĭ nevesteĭ luĭ Moise, de oare-ce inculpata a dat, ca adevărate, fapte neadevărate şi ast-fel a făcut ca *Kugelul* să-ĭ intre pe nedrept în patrimoniul săŭ.

Asupra bătăeĭ tot tîrguşorul defilează ca martor, aşa că bĭetul judecător, ca să scape de bocluc, osîndeşte pe Beila la zece leĭ amendă şi cincĭ leĭ despăgubirĭ pentru *Kugelul* hahamuluĭ.

— 15 leĭ pentru un *Kugel* de doĭ francĭ! exclamă bĭetul Iţic sin Strul, bărbatul *inculpateĭ*, care va plăti de sigur gloaba sa, şi care în spiritul săŭ neguţătoresc crede că să daĭ *15* pentru a lua *două* este o foarte proastă afacere.

— Cred şi eŭ!

Chiţibuş.

Din R.-Sărat

(Corespondenţă particulară a Adevĕruluĭ*).*

Un funcţionar obraznic.— Ce zice D. ministru de finanţe şi D. casier Alexandrescu?

Un funcţionar obraznic

La casieria generală se află ca subcasier un oare-care G. Mateescu.

Omul acesta e de o mojicie exemplară.

Comercianţĭ, perceptorĭ, învăţătorĭ, în sfîrşit toţĭ carĭ aŭ afacerĭ pe la casierie, sînt trataţĭ cu multă obrăznicie de către acest funcţionar.

Ţăraniĭ maĭ ales sufăr o mulţime de mizeriĭ din partea acestuĭ sub-casier, care crede că dacă a ajuns— fără să viseze— la această funcţiune, apoĭ — apoĭ ĭi este permis să insulte lumea care are nevoĭe de serviciul luĭ.

Acest funcţionar obraznic ar trebui să înţeleagă că e plătit tocmaĭ pentru a servi pe ceĭ carĭ aŭ afacerĭ cu casieria, ĭar nu să bruscheze oameniĭ.

Ce zice D. ministru de finanţe şi D. casier Alexandrescu?

Ne mărginim de o cam dată a atrage atenţia D-luĭ ministru de finanţe şi în special a D-luĭ casier general Alexandrescu, asupra purtăreĭ subalternuluĭ săŭ.

Il rugăm să maĭ puĭe cu botul pe labe pe acest om, în spinarea căruĭa sînt fapte nu tocmaĭ oneste.

Dacă Mateescu nu va voi să priceapă cu binele că trebuĭe să fie delicat cu lumea, apoĭ vă voĭ trimite lucrurĭ carĭ o să-l doară grozav.

Noĭ avem răbdare să-l aşteptăm; să vedem dacă el va avea răbdarea să ne asculte.

Şnit.

CRONICA

Ne-aŭ plagiat Franţuziĭ!....

Par'că-ĭ un făcut ca tot ce se apropie de „inteligenţiĭ" cîrmuitorĭ aĭ prea-blagosloviteĭ noastre naţiĭ, să capete ştampila prostieĭ ce caracterizeză pe cuadrupeziĭ cîrmăcĭ.

Am un caz sub ochĭ: D. Stelian Popescu, straşnicul student de maĭ acum doĭ anĭ, — care ar fi fost în stare să soarbă cincĭ-zecĭ de Ungurĭ dintr'o singură căscătură de gură, să pronunţe tot atîtea logoste naţionale dintr'un singur avînt entuziast şi să umple cu proză patriotică patru-spre-zece coloane din *Voinţa* luĭ Delavrancea,—inteligentul Stelian, zic, cum s'a dat pe lîngă Cosmetică Stoĭcescu, a binevoit să ne şi dea o dovadă de ce va să zică influenţa uneĭ Excelenţe.

In fruntea tezeĭ sale de licenţă găsim următoarea măgulire la adresa luĭ Cosmetică:

Domnuluĭ

Constantin Stoĭcescu

Ministru lucrărilor publice

Vĕ dedic această lucrare ca semn de Recunoştinţă, singurul schimb ce pot să Vĕ ofer pentru sprijinul Inalt şi sfaturile strălucite pe carĭ mi le-aţĭ dat în momente de grea cumpănă.

In schimbul acesteĭ dedicaţiĭ cu ortografie „ministerială", prea-inteligenta sa Eminenţă Cosmetică a spus luĭ Stelian ca la pag. 17 a Tezeĭ sale să scrie:

Legile şi instituţiunile judecătoreştĭ ale poporuluĭ Francez, fiind aproape în total, „imagina fidelă a instituţiunilor poporuluĭ Romîn"....

Eĭ vă place?

Şi adică de ce n'ar fi aşa dacă-ĭ place luĭ Cosmetică? De geaba n'o fi el maĭ-mărie în Ţara Romînuluĭ. Şi apoĭ, pînă cînd tot noĭ să luăm dupe Franţuzĭ?— de ce să nu ĭa şi Franţuzul dupe noĭ?

. . . .

Dar cînd mă gîndesc la vechĭul Stelian, la Stelian Ediţia I-a, îmĭ vine să strig: Cosmetică! Cosmetică! redă singurătăţeĭ luĭ sfinte pe Stelian, dacă nu vreĭ ca mîine să spună că întregul sistem diplomatic al luĭ Bismark a fost croit după calapodul diplomaticesc al diplosculpatuluĭ Mitică Sturdza.

Rug.

Camera italiană

ROMA, 9 Iulie.—*Camera deputaţilor.*—D. di Rudini citeşte declaraţia ministerială. După ce a examinat situaţia, a adăogat: Sîntem sigurĭ că decretele legislative din Noembrie 1894, tinzînd la reorganizarea armateĭ, nu pot fi aplicate şi că de almintrelea nu este oprtun de a introduce alte schimbărĭ radicale. Trebuĭe decĭ să readucem lucrurile în starea în care se găseaŭ în substanţă în urma legilor de la 1887 şi 1892. Decĭ credem că este indispensabil de a înscri în bugetul războĭuluĭ din 1897—98 suma de 240,000,000, leĭ afară de cheltuĭelile pentru Africa, carĭ, dacă continuă starea de pace, vor intra în limitele celora din 1893. Ne rezervăm de a prezinta măsurĭ tinzînd să consolideze bugetul şi a-ĭ asigura echilibrul.

Cabinetul învită Camerile să-şi continue lucrările.

Camera termină apoĭ discuţia proĭectuluĭ de lege instituind un comisar civil în Sicilia.

Senat.— D. di Rudini dă citire declaraţiuneĭ ministeriale.

Senatul decide ca interpelarea D-luĭ Vitellescki asupra ultimeĭ crize ministeriale să se discute Vinerĭ.

Greciĭ contra Bulgarilor

ATENA, 9 Iulie.— O trupă de 180 de oamenĭ, voind să pătrundă în Macedonia pentru a se opune răzvrătirilor bulgare, a fost împrăştiată de autorităţile Tesalieĭ. Guvernul ĭa măsurĭ energice spre a împĭedica asemenea mişcărĭ.

Din Iaşĭ

(Corespondenţă particulară a ziaruluĭ Adevĕrul*)*

Barbarie cazonă

In ziua de 3 Iulie, un amploĭat din magazinul D. H. Pollak se duse la atelierul de confecţie al cazărmeĭ de la Copoŭ ca să ceară învoire pentru un soldat, căruĭa ĭi sosise un frate din Bacăŭ.

La atelier ĭi ese înainte sergentul-major al companieĭ respective, care pofteşte pe numitul tînăr, Reisner, în cancelarie şi *îl pune să scrie o petiţie.*

Apoĭ scoate un pachet de scrisorĭ şi le compară cu scrisoarea petiţieĭ *cu care o găseşte identică* (!). Scrisorile acelea eraŭ nişte vechĭ denunţărĭ adresate coloneluluĭ contra locotenentuluĭ companieĭ, un oare-care Giuşcă.

Voĭnicosul locotenent băgă într'o odaĭe dosnică pe tînărul Reisner şi sergentul-major, ajutat de un soldat, îl maltrată într'un mod barbar.

După o bătaĭe cruntă, victima fu îmbrîncită pe uşă afară şi straşnic insultată. S'a şi reclamat generaluluĭ Iarca şi sperăm că brutele militare, locotenentul şi sergentul-major, îşĭ vor primi pedeapsa meritată.

Corespond.

BULETIN ATMOSFERIC

Bucureştĭ, 9 Iulie, 12 ore ziua.

Inălţimea barometrică la	0°.752.0
Temperatura aeruluĭ.	C° 28.4
Vîntul slab de la NE	
Starea ceruluĭ: puţin noros.	
Temperatura maximă de erĭ	31
» minimă de azĭ	17
Temperatura a variat la noĭ între 34° şi 12.	

Erĭ, timp frumos, liniştit şi călduros în aproape toată ţara. A plouat în cîte-va localităţĭ din Moldova. Barometrul a crescut cu 2 milimetri în mijlociŭ.

Temperatura asemenea a crescut aproape pretutindenĭ cu 1—2 grade.

Astă-zĭ dimineaţă cerul senin pînă către amiază, cînd s'a înorat, căzînd puţină ploaĭe.

INFORMAŢIUNĬ

INTERIOARE

Nĭ se comunică din Bacăŭ că prefectul Lecca întrebuinţează vre-o zece sergenţĭ în serviciul săŭ particular.

Bieţiĭ oamenĭ se zice ca sînt aşa de răŭ trataţĭ la curtea prefectuluĭ, în cît unul dintr'înşiĭ a fugit într'o dimineaţă, lăsîndu-şĭ haĭnele în casa prefectuluĭ.

Democratizmul leculesc se manifestă, după cum se vede, în toate privinţele.

In Huşi există de maĭ mulţĭ anĭ o societate economică «Prutul», care ajunsese să aibă un capital de aproape 100,000 leĭ.

De cît-va timp însă, această societate şi-a suspendat operaţiunile, din cauză că un colectivist, care se bucură de protecţia guvernuluĭ, a sfeterisit toţĭ baniĭ.

Parchetul a fost sesizat, dar nicĭ pînă azĭ nu s'a luat nicĭ o măsură în contra abuzivuluĭ casier.

Studiile pentru construirea linieĭ ferate R.-Vîlcea—Călimăneştĭ, aŭ început săptămîna aceasta. Sumele alocate pentru cheltuĭelile acesteĭ lucrărĭ sînt de un milion treĭ sute de miĭ leĭ.

Protectorul bandelor din Bacăŭ, prefectul Lecca, d'abia alaltă-seară, în urma uneĭ note a ministruluĭ de interne, a dat relaţiĭ în privinţa ataculuĭ mişelesc pe care colegiĭ noştri l-aŭ suferit în mijlocul oraşuluĭ.

Satrapul Bacăuluĭ însă, în telegrama adresată ministruluĭ a denaturat faptele, relatîndu-le ca un simplu «incident» întîmplat între unul din prieteniĭ noştri şi un individ al căruĭa nume ne refuzăm al maĭ pronunţa, arătînd că provocarea a venit din partea colegilor noştri.

Toată lumea şi în special Băcăuaniĭ, carĭ cunosc cine sînt nemerniciĭ carĭ poartă numele de Rey, Talianu şi Cozner, pot să judece cum poate fi calificată această afirmaţie a prefectuluĭ din Bacăŭ.

Maĭ mulţĭ locatarĭ din curtea caselor cu No. 18, din strada Academieĭ, ne roagă ca să atragem din noŭ atenţia poliţieĭ şi a serviciuluĭ de salubritate, în privinţa murdăriilor de tot felul ce sînt acea în curte şi carĭ infectează aerul într'un mod îngrozitor.

Bucătăriile restaurantelor din acea curte sînt de asemenea într'o stare de infecţie ne maĭ pomenită, şi sînt situate la o distanţă numaĭ de un metru de o latrină.

Cum căldurile sînt marĭ şi nu se va lua nicĭ o măsură, e foarte posibil ca lumea din acea curte să se îmbolnăvească.

Sîntem informaţĭ că în cursul săptămîneĭ trecute aŭ fost în Capitală 26 cazurĭ mortale produse de gastro-enterită şi dizenterie.

Această cifră ne dovedeşte că aceste boale aŭ devenit epidemice în oraş şi cu toate acestea nu s'a luat încă nicĭ o măsură.

Nicĭ odată starea higienică şi de salubritate a Capitaleĭ nu s'a aflat într'un hal maĭ destrăbălat ca acum.

Distribuirea viţelor americane altoite se va face la începutul luneĭ viitoare.

Din cauza număruluĭ prea mare de cererĭ, nu se va putea satisface de cît numaĭ o parte din solicitatorĭ.

In urma unuĭ ordin al episcopuluĭ catolic din Iaşĭ, toţĭ preoţiĭ bisericilor catolice din Moldova sînt obligaţĭ a ţine predicile pe viitor în limba romînă.

Această măsură are de scop de a atrage la bisericile catolice şi populaţia ortodoxă.

S'aŭ făcut următoarele numirĭ în magistratură:

D. Dim. C. Sachelarie, supleant la trib. Tecucĭ, este numit judecător-sindic la trib. Olt, în locul D-luĭ I. Vineş, demisionat.

D. Al. Gr. Giani este numit procuror de secţie la trib. Covurluĭ, în locul vacant.

D. Xenofon Eustratiadi, supleant la trib. Tulcea, este înaintat ca judecător al ocoluluĭ Sulina, în locul D-luĭ Th. Th. Vasiliu, demisionat.

D. G. Mumuianu este numit supleant la trib. Tulcea.

D. I. Anghelescu este numit supleant la trib. Tecucĭ.

Sunt maĭ bine de cincĭ lunĭ de cînd la cabinetul No. 4 al judecătoruluĭ de instrucţie de pe lîngă parchetul de Ilfov, se instrueşte afacerea fostuluĭ casier de gară, Bălcescu

Care este oare cauza că ordonanţa în această afacere nu s'a dat nicĭ pînă acum încă, pentru a se lămuri odată situaţia acestuĭ funcţionar, rămas fără serviciŭ şi asupra căruĭa planează acuzaţiunĭ din cele maĭ grave?

Nu cum-va ceĭ de la direcţia Căilor Ferate aŭ interes ca afacerea să stea în suspensie?

Graţiarea luĭ Şabechi

Incă de mult circula prin Capitală zvonul că maĭ mulţĭ colectivişti cu vază, pun toate inzistenţele pe lîngă guvern ca să ceară de la rege graţiarea luĭ Şabechi.

Guvernul le promisese ca să se maĭ liniştească lucrurile şi va face aceasta, însă nu numaĭ pentru Şabechi, ci şi pentru Olga Lăţescu.

In adevăr guvernul s'a ţinut de cuvînt şi într'un consiliŭ ţinut nu de mult la ministerul de interne, miniştriĭ aŭ însărcinat pe D. C. Stoicescu, ministrul ad-interim al justiţieĭ, ca să facă un lung memoriŭ către rege, în acest scop.

In memoriŭ D. Stoicescu cerea liberarea ambilor condamnaţĭ.

Regele însă a tăĭat cu condeiul partea din memoriŭ privitoare la Olga Lăţescu, şi a graţiat numaĭ pe Şabechi.

Vestea aceasta a circulat erĭ toată ziua prin Capitală şi a produs o legitimă indignare în toată lumea.

Toţĭ se întrebaŭ cu mirare, cum se poate ca regele să semneze numaĭ graţierea luĭ Şabechi cînd acesta era supus uneĭ pedepse maĭ marĭ de cît Olga Lăţescu, şi abia făcuse două lunĭ din cele 14, la care fusese condamnat.

Mulţĭ spun că Şabechi ar fi fost graţiat în urma uneĭ însemnate sume de banĭ ce a cheltuit tatăl săŭ, om destul de avut, şi D. Stoicescu ar fi inzistat pe lîngă rege maĭ mult pentru Şabechi.

Se zice că decretul de graţiere a şi fost comunicat luĭ Şabechi aşa că acesta azĭ va părăsi Văcăreştiĭ.

BURSA DIN BUCURESCI

Cursul de la 9 Iulie (21 Iulie) 1896

5% Renta r. p.	102 1/4	Acţ. B. Agricole	—
5% Renta am.	100 5/8	Dacia-Romînia	—
5% » (92—93)	99 1/2	Naţionala	—
5% » am.	99 1/2	Patria	—
6% Obl. rur.	101 1/8	Construcţii	—
Pensiunĭ	293	SCHIMB	
5% Obl. c. Buc.	95 1/4	Londra	25.23 3/4 22 1/2
5% » (1890)	96	Paris	100.30.25
5% Fonc. rur.	91 3/4	Viena	211 1/8 10 3/8
5% » urb.	88 1/4	Berlin	123.65.60
5% » »	—	Belgia	99.
5% » » Iaşi	82	Scont B. n.	8
5% Obl. bazalt	—	Avans. » v	6 1/2
Banca Nat.	—	» C. dep.	5 1/2

E un adevărat scandal pe linia căilor ferate. In tot-d'a-una se libereazā maĭ multe bilete de cît sînt vagoane şi locurĭ disponibile. In cele maĭ multe cazurĭ călătoriĭ de clasa I sînt nevoiţĭ să găsească loc în a doua şi ceĭ de a doua sînt nevoiţĭ să se refugieze într'a treĭa.

Aceasta este o adevărată înşelăcĭune. Ce ar zice D. Saligny dacă, mergînd la teatru şi luînd un bilet de stalul întîiŭ, ar căpăta un loc la galerie?

Ceea ce este maĭ nostim, este că ni se maĭ reclamă că şeful de staţie e în tot-d'a-una absent cînd e nevoĭe de dînsul.

Erĭ, D. Sărăţeanu, judecătorul de instrucţie al cabinetuluĭ 3, a dat ordonanţa definitivă în afacerea atentatuluĭ de la şosea.

Faptul ce se impută prin ordonanţă escrocului şi criminaluluĭ Georgescu, este prevăzut de art. 242, care prevede minimul recluziuneĭ, adecă cincĭ anĭ de închisoare.

Odăĭaşiĭ Ioniţă Andronache şi Niculaĭ Mihalache, carĭ fuseseră depuşĭ în afacerea furtuluĭ de 71,000 leĭ de la ministerul de finance, aŭ fost puşĭ aseară in libertate. Din cercetările făcute pînă acum, nu s'a găsit nicĭ un indiciu maĭ serios în sarcina lor.

Instrucţia continuă.

Este probabil, după cum am spus, ca furtul acesta atît de îndrăzneţ să rămînă nedescoperit.

Parchetul a primit alaltă-erĭ o plîngere în contra D-luĭ Schwartzfeld, directorul ziaruluĭ *Egalitatea*, prin care se spune că D-sa şi-ar fi însuşit niste sume însemnate de banĭ, precum şi o bibliotecă întreagă, carĭ aparţineaŭ uneĭ societăţĭ istorice ovreieştĭ anume «Iulius Baraş».

Afacerea a fost dată în cercetările D-luĭ judecător de instrucţie Sărăţeanu.

Se ştie că maĭ toate comunele de reşedinţă aŭ votat credite însemnate, pentru ca ediliĭ să se poată înfrupta din sfîntul budget.

Cu ocazia punereĭ în aplicare însă a planurilor făcute, s'aŭ ivit neînţelegerĭ marĭ prin toate părţile, din cauza încăpăţînăreĭ unora dintre consilierĭ, carĭ se opun gheşeftarilor.

Din această cauză uniĭ aŭ început să demisioneze.

Aşa, alaltă-erĭ, D. C. Racoviţă, unul din consilieriĭ Tecucenĭ, a demisionat din cauza atitudineĭ autoritare ce o are primarul.

In consiliul comunal din Vasluĭ, de asemenea s'aŭ ivit grave neînţelegerĭ printre consilierĭ.

D. Gorgos, deputat şi consilier, va sosi mîine în Bucureştĭ pentru a reclama ministruluĭ în contra primaruluĭ.

ECOURI

La examenele generale de la externatul secundar de fete „Carmen Sylva", No. 2, s'aŭ deosebit maĭ cu seamă elevele profesoarelor Cociu, Balotescu şi Marinescu.

D. Măldărescu s'a simţit jignit de o cronică hazlie a colaboratoruluĭ nostru *Vardalabum*, intitulată *Ciucĭurel*. Ţinem să declarăm că nicĭodată colaboratorul nostru n'a voit să atingă pe D. Măldărescu. A fost o simplă glumă nevinovată şi fără intenţiune răŭ-voitoare.

Cu începere de la 10 Iulie, se va ţine la şcoala superioară de medicină veterinară gratuit cursurĭ preparatoare, avînd de scop a pregăti pe tineriĭ, carĭ ar dori să concureze la 1 Octombrie, pentru a fi primiţĭ în şcoală ca: bursierĭ, solvenţĭ saŭ externĭ.

Aceste prelegerĭ se vor face, după cestionarul publicat în *Monitorul oficial* No. 83, din anul 1893.

Inscrierile pentru aceasta se fac de acum,

FOIŢA ZIARULUĬ „ADEVERUL" 13

PRIMEJDIE DE MOARTE

VII

Viaţă nouă

N'a fost vina mea.

Nu ştiam ce voĭaŭ să-ţĭ facă şi am plătit destul de scump faptul că m'am amestecat în treaba asta. Maĭ bine mă spînzuram de cît să văd pe blestematul de ghebos.

— Unde-ĭ acuma? întrebă cu asprime Tarras.

— Asta nu ţĭ-o pot spune, stăpîne, şi dacă aş putea, numaĭ de cît aş pune mîna pe dînsul, căcĭ nu mĭ-a plătit nicĭ un ban despăgubire, fără să maĭ pun şi baniĭ pe carĭ mi ĭ-a făgăduit.

Iată ce va să zică să te amestecĭ cu spioniĭ şi să fac eŭ dobitocia de a nu mă asocia cu D-ta, care eştĭ un adevărat gentleman şi nu veĭ fi prea aspru cu un bĭet om ca mine. Dar în sfîrşit mă mîngîĭ că i s'a spart capul cu pĭetroiul; aşa i se cuvenea. Multă vreme n'o să-şĭ poată arăta în lume mutra luĭ cea păcătoasă şi maĭ ales că a fost ars de zece orĭ maĭ răŭ ca mine.

Dacă aĭ şti ce mizerie era acolo în fundul groapeĭ: eram aproape înecaţĭ şi afară de asta înăbuşiţĭ de fum, aşa în cît nicĭ nu ştiŭ cum am maĭ eşit de acolo!

Tarras nu voi să maĭ asculte.

Iĭ întoarse spatele şi plecă de la «Bucuria Marinaruluĭ» fără să spuĭe nicĭ o vorbă.

Tarras se întoarse grabnic la tribunalul de poliţie.

Era încă de vreme, magistratul dădea audienţe particulare în cabinetul săŭ.

Tarras ĭi trimise carta pe care scrisese cîte-va cuvinte şi fu primit imediat.

In această întrevedere, ĭi povesti pe scurt, dar cu o francheţă caracterisitică, ceea ce ştia din istoria mea, lăsînd pe magistrat să facă presupunerile ce voĭa asupra încercăreĭ mele de sinucidere.

In cele din urmă, Tarras garantă că această încercare nu se va maĭ reînoi.

Magistratul scrise un ordin către comisariatul de poliţie, ĭar cel care-l adusese mă luă şi pe mine.

Tarras mă aştepta la uşă; văzuĭ pe faţa luĭ veselă că avea noutăţĭ bune pentru mine.

— Indiviziĭ trăiesc! îmĭ zise în momentul cînd trecuĭ pe lîngă dînsul.

Magistratul deschisese din noŭ audienţă, cînd fuĭ introdusă pe banca acuzaţilor.

Nu-mĭ făcu nicĭ o întrebare, dar îmĭ potrivi un discurs destul de lung şi cu un ton sever. Am auzit sunetul voceĭ sale, fără să-ĭ înţeleg vorbele; spiritul meŭ era cu totul absorbit de conjecturile ce făceam cu privire la ceea ce avea să facă Tarras cu mine.

Imĭ era cu totul egal să mă întorc în închisoare saŭ să încep din noŭ viaţa mizerabilă de pînă atuncĭ; chestia importantă era asta: Tarras o să vină cîte-o dată ca să-mĭ acorde o privire bine-voitoare, saŭ, crezîndu-se dezlegat de orĭ-ce îndatorire faţă de mine după toate cîte le făcusem pînă acum, mă va părăsi în voia soarteĭ mele?

Aprodul tribunaluluĭ îmĭ turbură gîndurile.

— Haĭde, zise apucîndu-mă de braţ, eştĭ achitată.

Eşiĭ din banca în care intră în locu-mĭ un alt acuzat.

Tarras mă chemă printr'un gest şi după ce eşiĭ, mă puse într'o trăsură care ne aştepta. Nu auziĭ ce adresă a dat birjaruluĭ, dar spre marea-mĭ bucurie se urcă şi el alăturĭ de mine.

— Mă ducĭ la Shadwell? îl întrebaĭ.

— Nu, trebuĭe să găsim o casă maĭ bună de cît aceea, ca să poţĭ traĭ.

— La Minories? întrebaĭ, aducîndu-mĭ aminte de femeĭa cea blondă.

Dădu din cap.

— Uită tot ce s'a petrecut. Aĭ să începĭ de acuma o viaţă nouă, prietenă dragă.

VIII

Tarras

Trăsura se opri pe cheul Albert, nu departe de puntea Lambeth.

Tarras se scoborî şi-mĭ dădu mîna ca să mă cobor, întocmaĭ ca la o cocoană.

Casa vechĭe pe care o vedeam înaintea nostră fusese maĭ nainte prăvălie. Tarras o luase cu chirie pentru că avea o vedere frumoasă pe Tamisa, şi o transformase în casă de locuinţă.

Pe cînd Tarras plătea birjaruluĭ, se ridică o perdea, apăru o figură şi după un moment se deschise uşa.

Femeĭa care ne eşi înainte mi se păru cu desăvîrşire cĭudată.

Era aşa de groasă, în cît cuprindea întreaga uşă şi un şorţ de o albeaţă uĭmitoare accentua şi maĭ mult proporţiile-ĭ majestoase. Pe cap avea un bonet, tot aşa de alb, de o formă cu totul necunoscută şi ale căruĭ benzĭ eraŭ strînse într'un mod superb sub îndoita-ĭ bărbie. Faţa sa largă, care privea de sub bonetă respira mulţumire şi sănătate, lucru tot aşa de extraordinar, ca şi curăţenia scrupuloasă a persoaneĭ sale.

Ochiĭ săĭ negri şi gura sa mare păreaŭ făcute pentru rîs şi pentru haz. Dar acum mă privea cu un ochiŭ puţin favorabil şi se părea că mă dezaprobă.

Ne deschise uşa, ĭar Tarras pe cînd intra îmĭ şopti:

— Iată mama Lucas, femeĭa mea de încredere.

Se adresă către dînsa şi-ĭ spuse cîte-va cuvinte în franţuzeşte; ea strigă o-dată, împreunîndu-şĭ mîinele.

Mă apucă de umerĭ şi-mĭ dete două sărutărĭ zdravene, adaogînd:

— Sărmană fată, du-te!

Acest cuvînt nu-l pot uĭta, fiind-că 'l întrebuinţa de cîte orĭ se uĭta la mine. Şi într'adevăr slăbicĭunea mea, faţă de această fiinţă gravă trebuĭa să pară demnă de compătimit.

Ne aflam în vechĭa prăvălie.

Tavanul era jos dar camera spaţioasă. Numeroase tablourĭ împodobĭaŭ zidul.

Ce mă mira maĭ mult, era curăţenia excesivă a tuturor lucrurilor.

Pentru întîĭaş dată vedeam şi eŭ un apartameet confortabil.

Şi masa ce ni s'a servit m'a mirat mult. In mijlocul meseĭ curate se afla un buchet de florĭ, ĭar lîngă tacîmul luĭ Tarras se afla o mică pîine învelită într'un şervet alb. Acesta mĭ-ar fi făcut de sigur, să mă strîmb de rîs dacă toată această splendoare străină nu m'ar fi făcut sfioasă.

Era ora mîncăreĭ şi tot ce să pregătise pentru a satisface foamea acestuĭ om puternic, era o cutie de sardele şi două farfuriĭ cu unt şi ridichĭ.

Mama Lucas nu maĭ aduse de cît un tacîm pentru mine şi o sticlă de vin, pe care o puse pe o tavă de argint.

Desfăcuĭ şervetul meŭ imitîndu-l mereŭ pe Tarras, şi această ceremonie mi se părea foarte ridicolă.

Era să-ĭ spun că dacă luĭ nu-ĭ maĭ este foame, voĭ mînca eŭ toate sardelile, dar de o-dată o văzuĭ pe mama Lucas luîndu-mĭ farfuriile şi servind rînd pe rînd toate felurile uneĭ mese bogate.

— Fumez de obiceĭ cînd ĭau cafeaua, îmĭ zise el după ce sfîrşirăm.

Nu-te superĭ!....

— Fugĭ d'aci! Ce să mă supere?

Işĭ fumă încet pipa, păstrînd o tăcere adîncă.

(Va urma)

SALA DE DEPEŞI

7 Iulie

ULTIMELE NOUTĂŢI AFLATE SPRE VÂNZARE

Gyp, Bijou	Leĭ 3.50
» Les Gens chis, illustré en couleurs	» 3.50
Oscar Méténier, L'amour vaincu	» 3.50
André Theuriet, Cœurs Meurtris	» 3.50
Paul Bourget, Une Idylle Tragique	» 3.50
» » Un cœur de femme	» 3.50
Paul Mahalin, Mademoiselle Monte-Christo	» 3.50
Emile Zola, Rome	» 3.50
Paul Verlaine, Choix de Poésies	» 3.50
Teodor de Wyzewa, Ecrivains étrangers	» 3.50
Frank Barret, Peril de Mort	» 3.50
Dubut de Laforest, Angéla Bouchaud, demoiselle de Magasin	» 3.50
Henri Rochefort, Aventures de ma vie 3 vol.	» 10.50

Guides Baedeker:

Allemagne du Nord, avec 18 cartes	Leĭ 7.50
Allemagne du Sud et Autriche, avec 25 Cartes	» 7.50
Les Bords du Rhin, 44 Cartes 1896	» 7.50
Belgique et Hollande, avec 13 Cartes	» 7.50
Paris et ses Environs, avec 12 Cartes	» 7.50
Italie Septentrionale, avec 24 Cartes	» 10.—
Italie Centrale et Rome, avec 10 Cartes	» 7.50
Italie Meridionale et la Sicile.	» 7.50
Russie, aven 10 Cartes et 15 Plans	» 15.—
Suisse, avec 47 Cartes 1896	» 10.—
Londres et ses Environs.	» 7.50

Pentru Provincie să se adauge porto

la secretariatul şcoaleĭ printr'o cerere din partea părinţilor saŭ tutorilor, a căror iscălitură va fi autentificată de poliţie saŭ judecătoriĭ pentru oraşe şi de primăriĭ pentru comunele rurale. Actele ce trebuĭe prezentate o dată cu cererea de înscriere, vor fi acele ce se cer şi pentru concursul de admitere, adică actul de naştere, actul de vaccinare şi certificatul de absolvire a patru clase gimnaziale.

La Sala de Depeşi a „Adevĕruluĭ" aŭ sosit următoarele noutăţi:

Paul Leroy-Beaulieu: Traité théorique et pratique d'**Economie politique** 4 volumes et une table de matières, Leĭ 36.

Docteur Legrain: Des anomalies de l'instinct sexuel et en particulier des inversions du sens génital, Leĭ 2.

Alfred Fouillée: Le mouvement idéaliste et la réaction contre la science pozitive, Leĭ 7.50.

Th. Ribot: La psychologie des sentiments, Leĭ 7.50.

Lissagaray: Histoire de la commune de 1871, Leĭ 3 50.

Le nouveau Décaméron, colecţiunea complectă, în 10 volume, ediţia de lux, în loc *de 60 leĭ, numaĭ leĭ 35.*

Guide Chaix, pour les chemins de fer de toute l'Europe.

Bibl. Lotus Bleu: „Une femme par jour", par Jean Lorrain, Leĭ 1.

DIN PLOIEŞTI

(*Corespondenţă particulară a ziaruluĭ* Adevĕrul)

Gardieniĭ penitenciaruluĭ din Mărgineni.— O întrebare. Directorul Varlam.

Gardieniĭ penitenciaruluĭ din Mărgineni

La fie-ce penitenciar se află un număr determinat de gardienĭ pentru serviciul interior şi exclusiv al penitenciaruluĭ.

Eĭ sînt de clasa I-a, II-a şi a III-a.

Ceĭ d'intîia primesc un salariu de 70 leĭ lunar, ceĭ de-a doua 60 leĭ, ĭar ceĭ d'a treĭa 50 leĭ.

Pentru admiterea lor în aceste posturĭ, se cer oare-carĭ condiţiunĭ.

Eĭ bine, aceştĭ gardienĭ plătiţĭ de Stat pentru serviciul penitenciaruluĭ de la Mărginenĭ, toţĭ sînt întrebuinţaţĭ ca servitorĭ, bucătarĭ, argaţĭ în curte, de către Director şi ceĭ-l'alţĭ fuecţionarĭ de la temniţă.

O întrebare

Oare direcţia închisorilor este obligată, ca pe lîngă salariĭ, indemnizaţiĭ, casă, iluminat, încălzit, etc., să dea şi servitorĭ slujbaşilor săĭ? Atuncĭ de ce nu prevede în bugetul aceluĭ serviciŭ plata a nişte servitorĭ cu 15—20 de leĭ pe lună, destinaţĭ numaĭ pentru serviciile particulare ale funcţionarilor, ĭar nu să plătească 70 leĭ pe lună unor gardienĭ, carĭ nicĭ odată nu fac serviciile la carĭ sînt hotărîţĭ de lege.

Directorul Varlam

La Mărginenĭ, în timpul directoruluĭ Popovicĭ, se desfiinţase cu desăvîrşire acest abuz.

Cu venirea fostuluĭ poliţist Varlam, acest abuz se practică pe o scară întinsă.

Şi nu numaĭ aceasta, dar încă multe alte fapte necinstite săvîrşeşte acesta, fără ca direcţia generală să aibă cunoştinţă şi să ĭa vre-o măsură în contra luĭ.

Adevĕrul a publicat două corespondenţe relative la hoţiile luĭ Varlam şi totuşĭ D. Dianu pînă acum nu le-a putut citi.

Va citi cel puţin corespondenţa aceasta?

Ce bine ar fi, dacă ea ar avea efectul dorit.

Corespond.

DOSARUL ZILEI

Soacră criminală. — Muncitorul Fritz Iosef din Galaţĭ, care nu trăĭa bine cu soacră-sa Aniţa Leonti, 'şĭ-a părăsit alaltă-erĭ domiciliul pentru a scăpa de cicălelile soacreĭ. Aceasta însă, urmărindu-l şi neputîndu-l decide să se reîntoarcă acasă, a tras asupră-ĭ un foc de revolver, fără a-l putea nemeri însă.

Criminala soacră a fost imediat arestată.

Dramele sifonuluĭ. — In diferite rîndurĭ am atras atenţia serviciuluĭ sanitar asupra moduluĭ cum sînt fabricate apele gazoase ce se pun în consumaţie în Capitală, şi cu toate acestea ceĭ în drept pînă acum nu s'aŭ gîndit să ĭa nicĭ o măsură. Un accident destul de grav, întîmplat aseară într'un birt, D-luĭ Moriţ Steinberg, din strada Cantemir No. 67, credem că va scoate măcar acum pe D. dr. Felix din amorţeala sa.

Iată accidentul:

D. Şteinberg, aflîndu-se într'un birt din str. Cantemir, a cerut un sifon. Voind a se servi, o adevărată explozie se întîmplă, sticla se sparge în miĭ de bucăţĭ, producîndu-se în acelaş timp o detunătură spăĭmîntătoare. Partea de sus a sifonuluĭ, unde e maşina, lovi puternic pe D. Şteinberg în partea dreaptă a obrazuluĭ, cauzîndu-ĭ o rană foarte gravă. Această lovitură putea fi mortală chĭar.

Această explozie neaşteptată a îngrozit pe toţĭ muşteriĭ din birt.

Starea D-luĭ Şteinberg fiind gravă, imediat pacientul a fost transportat la spital. Secţia 38 fiind sesizată, a început cercetările.

Afacerea însă se crede că s'a făcut de o dată muşama, de oare-ce nicĭ pînă acum nu se poate şti încă, căreĭ fabricĭ aparţinea sticla care a explodat.

Arestare. — Poliţia de siguranţă a prins erĭ pe un oare-care Victor Italian, de meserie spărgător, care era urmărit pentru jefuire.

Plîngerĭ

Conductorul C. Şuţu, de la noul tramvaiŭ, a venit azĭ la redacţia noastră şi se plînge că D. avocat Georgescu, din str. Scaune, 39, l-a bătut în tramvaiŭ pe linia Rahoveĭ, pentru motivul că acesta i-a observat că merge înainte cu un bilet care deja era expirat.

Neîndestulat cu aceasta, l-a dus la secţia 26, unde sub-comisarul Predescu d'impreună cu acest Domn Georgescu l-aŭ bătut din noŭ.

Infierăm aceste obiceiurĭ barbare precum şi purtarea nedemnă a poliţieĭ.

Tîrgul cerealelor

Brăila, 9 Iulie, 1896

Grîŭ	cant.	2100	greut.	59½		preţ.	7.25
Cinquant	„	8 v.	„	%k.		„	7.60
Porumb	„	6850	„	58¼-60¾		„	5.-5.40
Orz	„	800	„	%k.		„	6.20
Secară	„	900	„	56		„	5.40

Cereale sosite:

Pe apă: Porumb 11500.
Pe uscat: Porumb 21500.

Marmorosch Blank & Comp.

ABONAMENTE de VARĂ

In ţară:
O lună, 3 leĭ; 15 zile, leĭ 1,50.
In străinătate:
O lună, 5 leĭ; 15 zile, leĭ 2,50.

EDITIA III

Ultime Informaţiunĭ

INTERIOARE

Presa şi bandele luĭ Lecca

Ziarele opoziţioniste din Capitală sînt unanime a protesta în contra ataculuĭ al căruĭ obiect a fost D-niĭ Mille şi Pella, din partea bandelor luĭ Lecca de la Bacău. Atît ziarele independente, cît şi cele conservatoare, înfierează cum merită pe prefectul Lecca, autorul intelectual al mişeleşculuĭ atentat îndreptat în potriva colegilor noştri?

Ast-fel, *Constituţionalul*, organul junimiştilor, în numărul de aseară, scrie următoarele:

Sîmbătă, trebuĭa să se judece de juraţiĭ din Bacău un proces de calomnie, intentat D-lor C. Mille şi V. Pella de la Adevĕrul.

Dosarul afacereĭ a fost închis în urma retragereĭ reclamaţiuneĭ D-luĭ Rey, care se constituise parte civilă.

Poliţia însă, fiind-că era vorba de calomniarea unuĭ prieten al administraţieĭ, a pîndit pe D-niĭ Mille şi Pella cînd eşiaŭ de la otel Central pentra a pleca la gară şi i-aŭ atacat prin agenţiĭ deghizaţĭ, în mod mişelesc.

Protestăm în contra acestor acte de sălbătăcie şi cerem D-luĭ Stoicescu, să orînduiască o anchetă serioasă în această privinţă.

*

Războiul, în revista sa de Miercurĭ 10 Iulie, intitulată: *Atacul mişelesc din Bacău*, are un limbagiŭ de o extremă violenţă la adresa prefectuluĭ Lecca şi a poliţieĭ bacaoane.

*

Ţimpul de asemenĭ se ocupă de acest scandal şi spune că redactorul nostru a fost lovit în faţa poliţaĭuluĭ şi a forţeĭ publice de o bandă de bătăuşĭ, printre carĭ se aflaŭ douĭ indivizĭ, Rey şi Cozner, fără ca autoritatea poliţienească să intervină.

«Toată darea în judecată a D-lor Mille şi Pella—zice Timpul—n'a fost de cît o înscenare spre a-ĭ atrage în cursa ce li se întinsese şi spre a-ĭ bate».

*

Epoca, *Dreptatea* şi *Lumea Nouă* revin din noŭ asupra acestuĭ atentat şi fie-care, în cîte un articol energic, vestejeşte purtarea canaliilor din Bacău.

Ast-fel, Epoca, sub titlul: *Regimul bandelor*, termină ast-fel articolul săŭ:

De la ameninţare, s'a trecut la fapte. Sîntem subt regimul bandelor, firul de la 1888 a fost complect reluat.

A protesta contra aceşteĭ mişeliĭ nu e de ajuns. Bestiile carĭ din nenorocire stăpinesca ţara trebuiesc puse la locul lor.

Dacă justiţia nu-şi va face datoria, dacă administraţiunea va continua să patroneze brutalităţile, atuncĭ guvernul trebuie făcut răspunzător şi supus legeĭ talionuluĭ:

Ochĭ pentru ochĭ, dinte pentru dinte.

Banditul Stolojan şi complicii săĭ să se ţie preveniţĭ.

*

Dreptatea, în articolul: *Banditizmul*, spune următoarele:

Zilele trecute, la Bacău, doĭ ziarişti sînt ataçaţĭ, loviţĭ şi maltrataţĭ ziua în 'namiaza mare chĭar în faţa oteluluĭ Central unde locueşte prefectul.

Şi de cine?

De doĭ oamenĭ fără căpătîĭ, cunoscuţĭ ca agenţĭ aĭ poliţieĭ.

Poliţaiul stătea în apropiere şi se uĭta la dînşiĭ, negreşit ca să vază dacă planul mişelesc combinat în tovărăşie va fi executat întocmaĭ.

Aceasta nu maĭ e nicĭ măcar stare de ilegalitate, ci stare de banditism.

Ceĭ doĭ ziarişti aŭ avut naivitatea să creadă că un oraş la care te ducĭ cu drumul de fier, în care este poliţie şi justiţie, îţĭ prezintă garanţia că te veĭ întoarce teafăr dintr'însul. Oamenii aŭ plătit această naivitate cu spetele şi cu capetele lor.

Iar dacă banditiĭ guvernuluĭ, şi în special aĭ prefectuluĭ, n'ar fi fost opriţĭ de public şi de revolverele celor atacaţĭ mişeleşte, cine ştie ce se întîmpla.

Ca să maĭ protestăm e inutil. De cînd lumea nu s'a văzut ca să protesteze cine-va în contra banditilnr şi să-ĭ chĭeme la respectul legilor.

Inregistrăm numaĭ acest hal îngrozitor în care a ajuns siguranţa persoanelor în statul romîn, sub domnia Oculteĭ, şi sfătuim pe toţĭ cetăţeniĭ carĭ aŭ nevoie să călătorească, să se asocieze în grupurĭ numeroase şi să nu plece cu mîna goală la drum.

*

Iar *Lumea Nouă* termină ast-fel un articol intitulat *Banditizm*:

Sub guvernul liberal, siguranţa vieţeĭ acelor carĭ îndrăznesc să înfiereze torturile, e lăsată la discreţia banditilor!

Atuncĭ atitudinea e desemnată: ziariştiĭ neoficiali să se înarmeze şi la primul atac un glonte să zboare creeriĭ canalieĭ poliţiste.

Cadavrele cîtor-va mizerabilĭ vor introna poate respectul legilor.

Neînţelegerile colectiviştilor carĭ compun consiliile comunale din ţară sînt aproape generale, fiind pricinuite de aceleaşĭ cauze, adică cearta pentru budget.

Pentru astă-zĭ avem de înregistrat demisia D-luĭ Celorian, care s'a retras din consiliul comunal de Caracal.

Demisiunea a fost primită de D. Stolojan.

Astă-zĭ s'a terminat la Pesta conferinţa internaţională a directorilor de telegraf şi poştă.

La această conferinţă, D. Kiru, directorul telegrafelor şi poştelor romine, a reuşit să stabilească bazele unor convenţiĭ avantagioase Romîniei maĭ cu toate statele, afară de Austro-Ungaria, care nu voeşte să ne acorde absolut nicĭ un avantagiŭ.

Douĭ preoţĭ din Transilvania, Slivibache şi Mangie, aŭ publicat zilele aceste o broşură în contra fostuluĭ mitropolit. Această broşură, tipărită în miĭ de exemplare cu baniĭ guvernuluĭ romîn furnizaţĭ de D. Sturdza, a fost răspîndită în toată Transilvania cu concursul poliţieĭ ungureştĭ.

A se citi în pagina a patra, urmarea foiţeĭ de astă-zĭ PRIN CRIMA.

D. Constantin Şărăţeanu, judecător de instrucţie, va pleca în străinătate de la 15 Iulie, în virtutea unuĭ congediu de o lună.

D. judecător de instrucţie Săvescu a fost însărcinat a-ĭ ţine locul.

Erĭ, D. Săvescu, judecător de instrucţie, însoţit de D. Puĭu Alexandrescu, a făcut verificarea caseĭ centrale de la ministerul de finance.

Sumele găsite corespundeaŭ întocmaĭ situaţieĭ prezentate.

După aceasta, a maĭ făcut nouĭ percibziţiĭ, însă tot fără nicĭ un rezultat satisfăcător.

Maĭ mulţĭ liberalĭ din Galaţĭ, scandalizaţĭ de modul cum *Liberalul Gălăţean* apără pe Malaxa, aŭ declarat că rup orĭ-ce legătură cu acest ziar, care aparţinea partiduluĭ liberal din localitate, lăsîndu-l a fi organul personal al primaruluĭ gheşeftar.

D'ALE ARMATEI

D. general Arion, în vederea căldurilor prea marĭ carĭ aŭ început de cît-va timp, şi-a suspendat inspecţiile generale pînă în luna Septembrie.

*

Eleviĭ absolvenţĭ aĭ şcoaleĭ de administraţie vor fi avansaţĭ la gradul de sub-locotenent pe ziua de 1 Octombrie.

*

Examenele căpitanilor din toate armele pentru gradul de major, aŭ fost fixate pentru ziua de 5 Octombrie.

*

Ministerul de războiŭ, a luat dispoziţia ca toţĭ eleviĭ şcoaleĭ de administraţie din anul I-iŭ să facă practică pe la diferite serviciĭ de administraţie, începînd de la 1 August şi pînă la 15 Septembrie.

EXTERNE

Se crede că în cursul luneĭ August va avea loc în Anglia o întrevedere între împăratul Wilhelm şi preşedintele Republiceĭ Franceze, Felix Faure.

Din Petersburg se scrie că poliţia a oprit apariţiunea ziaruluĭ rus *Grajdanin*. Acest ziar, care este proprietatea prinţuluĭ Metcerski, a fost organ oficios sub Alexandru al III, ĭar astă-zĭ, cînd politica ţaruluĭ Nicolae s'a schimbat, ziarul *Grajdanin* a fost interzis din cauză că se declarase nemulţumit de politica actualuluĭ ţar.

Unele ziare engleze află din Berlin că împăratul Germanieĭ ar fi propus blocarea Creteĭ de către flotele europene, ĭar după pacificarea insuleĭ să se introducă reformele chĭar contra voinţeĭ Sultanuluĭ.

ECOURI

Anunţăm cu plăcere căsătoria religioasă a D-reĭ Irma Cesar, profesoară, cu D. Tancov, student al şcoaleĭ de Bele-Arte, care va avea loc Joĭ 11 c., în strada Bulevardul dosul găreĭ, No. 25.

Trimetem viitorilor soţĭ felicitările noastre.

ULTIME TELEGRAME

ISCHL, 9 Iulie. — Contele Goluchowsky a plecat după amiazĭ la Alt-Ausée, ca să facă vizită prinţuluĭ de Hohenlohe, cancelar al imperiuluĭ german. Diseară se întoarce la Ischl.

LILLE, 9 Iulie.—Azĭ dimineaţă s'a deschis congresul partiduluĭ lucrător francez. Aŭ asistat 315 delegaţĭ.

BUDA-PESTA, 9 Iulie.—A apărut raportul oficial al seceriş̧uluĭ în Ungaria. Recolta a început în prima jumătate a luneĭ Iulie.

Secara şi orzul n'aŭ suferit de temperatură.

Grîul a suferit; totuşĭ rezultatul general al recolteĭ acestuĭ din urmă lasă să se spere o cantitate mijlocie. Totalul recolteĭ grîuluĭ se urcă la 39,056,860 chintale metrice contra 39 mil. 269,875 în 1895. Greutatea calificativă mijlocie, este de 77 la 78 kilograme.

Recolta secăreĭ este maĭ bună în calitate de cît în 1895 şi întrece cu 2,000,000 chintale pe acea din 1895.

Secerişul orzuluĭ este aproape peste tot terminat, de şi ultimele ploĭ aŭ întîrziat-o. Mijlocia recolteĭ este satisfăcătoare.

INSERŢIĬ ŞI RECLAME*)

Domnule Redactor,

Bine-voiţĭ vă rugăm, a da ospitalitate în coloanele ziaruluĭ D-voastră următoareĭ scrisorĭ: Cu părere de răŭ am cetit cele publicat, în stimabilul D-voastră ziar No. de la 8 Iunie, de către un individ Spirea Levga, contra D-luĭ Sterie Poulopoulo, arendaşul moşieĭ-Tecuciŭ-Kalinderu. Ar trebui să fim foarte nesimţitorĭ, Domnule Redactor, ca să trecem cu vederea cele spuse de numitul individ, fără ca să protestăm. Calomniatorul este un pervers, un adevărat şarlatan, ceea ce o poate proba nu numaĭ tot satul, dar maĭ mulţĭ comercianţĭ din Bucureştĭ, Piteştĭ, Roşiorĭ etc. Calomniind dar pe făcătoriĭ de bine şi cinstiţĭ, e-te o descuragiare pentru orĭ-cine pe viitor a maĭ face bine, a maĭ înlesni cîtuşĭ de puţin pe fraţiĭ noştri ţăranĭ, carĭ în tot momentul aŭ necesitate de ajutor.

D. Sterie Poulopoulo, pe lîngă că este foarte onest a făcut şi multe îmbunătăţirĭ în Comuna noastră, ajutînd pe locuitorĭ la toate nevoile lor şi astă-zĭ satul nostru, care era aproape în mizerie, mulţumită D-sale a înflorit şi poate să pozeze între cele d'intîĭ sate ale judeţuluĭ Teleorman.

Ar fi de dorit, D-le redactor, să se găsească mulţĭ ca D. Poulopoulo, care poate servi ca tip de onestitate. Atît D-sa cît şi soţia D-sale aŭ fost neobosiţĭ a ne ajuta în orĭ-ce suferinţă saŭ boală, fără nicĭ un interes. Noĭ regretăm că în curînd ne vor părăsi, căcĭ termenul contractuluĭ de arendare expiră anul acesta, ceea-ce ne face, ca atît noĭ personal cît şi întreaga comună să le arătăm recunoştinţa noastră pentru faptele lor demne de toată lauda.

Primiţĭ, vă rugăm, D-le redactor, asigurarea prea distinseĭ noastre stime.

Primar, **N. Iliescu** Invăţătorĭ (*I. Mateescu* / *Th. Mihăilescu*) Preotul, *Thr. Poppescu* Preotul, *S. Marinescu*

Tecucĭ-Kalinderu, 7 Iulie 1896.

*) Redacţia nu răspunde de cele cuprinse în această rubrică.

SPECTACOLE

Duminică, 14 Iulie, va avea loc în grădina *Noul Trocadero* (Puţu cu apă rece) o serbare cîmpenească dată pentru ajutorarea uneĭ familiĭ sărace şi a unuĭ student lipsit de mijloace. Intrarea în grădină 50 de banĭ. Inceputul la ora 2 p. m.

BIBLIOGRAFIE

La Revue socialiste, numărul de la 15 Iulie 1896, conţine între altele: *Le socialisme séparé de l'anarchisme*, de Georges Renard; *Essai de propagande socialiste dans les Campagnes*, de dr. Delon; *Sergius Stepniak*, de Pierre Boz; *Revue de la presse étrangère; Revue des Revues; Chronique théâtrale; Revue des livres, etc.*

FOIȚA ZIARULUI „ADEVERUL"

92

PRIN CRIMA

PARTEA A DOUA

NEBUNUL

XI

Inimi de aur

— Aĭ nemerit-o, sărmane prietene. In tr'adevăr, sărmana mamă a murit de supărare!

— De mult?

— Cîte-va zile după ce ți-s'a întâmplat catastrofa! Domnișoara Genevieva cu Octovia Lagarde și baronesa Nollet aŭ îngrijit-o.

— Baronesa Nollet? zise Mihaĭ mirat.

— Se zice că o iubește mult pe mama ta, că aceasta a fost foarte bună față de dânsa. La prima veste despre boala eĭ, D-na Nollet a părăsit totul, casa eĭ, pe mica eĭ copilă, s'a închis la Saintes și a îngrijit de baronesă ca de o mamă adevărată. N'a părăsit-o de cât atuncĭ cînd orĭ-ce speranță a fost pĭerdută.

— Scumpă Jeanne! murmură Mihaĭ.... ce răŭ îmĭ pare că nu-ĭ pot săruta mîinile și mulțumi pentru devotamentul săŭ!..

Dar după asta, amicul meŭ, ce s'a întîmplat?

— Sărmana-țĭ mamă, s'a stins cu încetul, fără a-șĭ fi recîștigat mințile.

Louis Berthier a anunțat această moarte oficial amicilor și funcționarilor săĭ, și toată casa a pus pentru a doua oară doliul, întocmaĭ după cum făcuse pentru d-ta.

Disperarea luĭ Mihaĭ era mare; el nu pĭerdea numaĭ un ajutor suprem, ci o mamă scumpă și adorată.

Dară situația era teribilă. Mihaĭ era abandonat în mîinille unor inimicĭ puternicĭ carĭ nu se dădeaŭ înapoĭ nicĭ în fața celeĭ maĭ grozave crime.

Dar se gîndea că-ĭ rămînea Genevieva la care putea să se refugieze încă, care-l va ajuta din toate puterile sale.

— Și vara mea, îl întrebă el pe Fontenay, ce a devenit ea? Revenit-a ea la Paris saŭ rămas-a la Saintes?

— Domnișoara Genevieva, disperată de moartea ta și a mameĭ, a intrat într'o mănăstire pentru care Louis 'ĭ-a servit o zestre de două sute cincĭ-zecĭ de miĭ de francĭ.

Mihaĭ suferi și această nouă lovitură.

— In care mănăstire a intrat?

— La Ronna, cred, dar nu sînt sigur. Și aceasta nu s'a spus nicĭ odată în mod positiv.

Ce era de făcut?

A căutat această adresă necunoscută? a o regăsi pe Genevieva? a fi recunoscut de dînsa?

Era posibil.

Dar aceasta cerea mult timp, multe alergăturĭ, și în acest interval Louis putea să dea de dînsul.

Abătut de moartea mameĭ sale, avea numaĭ o singură ideĭe, aceea de a se sustrage uneĭ sechestrațiunĭ care de astă dată avea să fie veșnică.

Fontenay nu era o persoană destul de autorizată, pentru a-ĭ lua cauza în mînă— își zise Mihaĭ.

Ideĭa de a fugi departe și a nu reveni de cît în ziua în care va putea începe din noŭ lupta, i se pare cea maĭ nimerită.

— Trebuĭe să mă feresc de toțĭ aceștĭ scelerațĭ, zise el vechĭuluĭ săŭ procurator, căcĭ mama și Genevieva nu maĭ sînt pentru ca să mă protejeze și să mă ajute.

Nu voĭ să mă expun de a fi din noŭ declarat nebun și de a fi din noŭ închis.

— Imĭ poțĭ procura, dragă Fontenay, mijloacele de fugă?

— Asta-ĭ ușor, zise tînărul om, dar n'ajunge ca să fugĭ, ce veĭ face? ce veĭ deveni?

— Vreaŭ să trec în America și acolo voĭ căuta să-mĭ cîștig într'un chip oare-care un mijloc de traiŭ.

După aceea îl voĭ căuta pe Ralf Chatram, fiul amiculuĭ tatăluĭ meŭ și voĭ încerca a găsi un loc printre funcționariĭ săĭ creîndu-mĭ ast-fel o situație.

Voĭ încerca apoĭ a mĭ face o avere.

Cînd? cum? N'o știŭ.

Dar am voință, sînge american curge în vinele mele și nicĭ nu-ĭ posibil ca încercările mele să nu fie încoronate de succes.

Apoĭ, voĭ reveni... și vaĭ de aceĭa carĭ m'aŭ pus în situația în care mă aflu astă-zĭ, de aceĭa carĭ mĭ-aŭ omorît mama!

La aceste cuvinte, cu toată teoria sa Mihaĭ plîngea cu lacrimĭ amare...

De îndată soțul și soția se sfătuiseră dintr'o privire. Amîndoĭ avură acelaș gînd.

Fontenay luă cuvîntul:

— D-le baron—zise el—n'aĭ nevoĭe de a merge ca să te rogĭ de D. Ralf Chatram și de a-ĭ datori mulțumirile D-tale.

Avem șaĭ-zecĭ de miĭ de francĭ cîștigațĭ la D-ta. Iaĭ și încearcă-țĭ cu dînșiĭ norocul.

Dacă soarta-țĭ va fi favorabilă, mi-ĭ veĭ restitui; dacă soarta te va trăda, fiĭ pe pace și nu te îngrija, sîntem fericițĭ de a putea să-țĭ dăm o dovadă atît de slabă despre recunoștința noastră.

Mihaĭ, înăbușindu-șĭ emoțiunea, murmură:

— Nu, nu, Fontenay, nu primesc acest sacrificiŭ. Aĭ un fiŭ căruĭa îĭ aparțin de drept, roadele munceĭ tale.

— Sîntem tinerĭ, zise Helene, nu vom recîștiga noĭ aceștĭ banĭ.

Nu te îngrijea D-le baron.

Mihaĭ plîngea.

După toate loviturile ce le îndurase în acest scurt timp, nimic nu-l putea să-l mîngîĭe maĭ mult de cît devotamentul acestor prietenĭ.

— Ah? amiciĭ meĭ, scumpiĭ meĭ amicĭ, murmură el, cît de bunĭ sîntețĭ și cum nu vă voĭ uĭta nicĭ odată!

Fontenay îl întrerupse:

— D-ta vorbeștĭ de recunoștință D-le Mihaĭ? Apoĭ eŭ ce-țĭ datoresc? Pot eŭ să-țĭ răsplătesc oare vre-odată, ceea ce aĭ făcut dîndu-mĭ fără a mă cunoaște ceĭ șase miĭ de francĭ, cînd rămăsesem într'o stare desperată?

Primind suma pe care ți-o ofer, îmĭ dovedeștĭ numaĭ că țiĭ la mine și mă veĭ face prin aceasta fericit.

Dar uĭte cum ne pĭerdem vremea...

Trebuĭe să fiĭ departe mîĭne cînd Louis va afla că aĭ plecat din casa de nebunĭ.

Te sfătuĭesc de a pleca cît de curînd la Londra.

N'am toțĭ baniĭ acasă, dar am aci aproape cincĭsprezece miĭ de leĭ. In ziua în care m'am înbolnăvit dus la mine acasă.

Voĭ încerca apoĭ să adun și restul avereĭ mele și 'țĭ voĭ trimete baniĭ la New-York la adresa pe care-mĭ veĭ indica-o.

— Ne-am înțeles, zise Mihaĭ.

La Londra voĭ lua informațiunĭ în privința Americeĭ și apoĭ voĭ pleca maĭ departe. De îndată ce voĭ sosi în noul continent vă voĭ telegrafia saŭ vă voĭ scri.

Fontenay se sculă și zise:

— Baniĭ sunt sus, mă duc să-ĭ caut.

— Dar cred că nu veĭ maĭ putea pleca în astă seară, ne maĭ fiind nicĭ un tren...

Ar fi maĭ bine să dormĭ la noĭ și mîine de dimineață să plecĭ cu primul tren.

Consultară itinerarul.

Expresul care are legătură cu vaporul ce pleacă din Calais, pleacă la opt ore de dimineață.

— E prea tîrziŭ, zise Mihaĭ, din întîmplare Louis ar putea afla despre plecarea mea, de aceia cu cît voĭ părăsi Parisul maĭ repede, va fi maĭ bine pentru mine.

Voĭ pleca decĭ mîine la 6 ore de dimineață.

La 9 și 21 minute voĭ eși la Am-eus, unde voĭ aștepta acceleratul care trece pentru Calais la 9 și 45 minute.

(Va urma).

Proprietar, CONST. MILLE

Tipografia ziaruluĭ „Adevĕruluĭ" Pasagiul Băncel Naționale